

Gå

Och vinterlandet låg för mina fötter
bedjande om nåd och försoning

älska mig människobarn
ännu finns tid för vita drömmar

gå gå svarade jag
ej längre din stämma bevekar
här finnes icke den misskund
icke den barmhärtighet du trängtar
gå gå från min härd
ännu klagar min själ din krassa saga
se i horisonten
evigheten väntar dig

och vinterlandet teg
lät kvalens tårar brista
begärliga över sovande sippa och tuv

ack hur skönt det ögonblick skälvde
oförgätligt rörde mitt hjärta
väckte min längtans sinade flod
till återfödelse

se äntligt var Livet
bortom bergen en gryende vår

Bs-08

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bodil Sandberg med Poeter.se id #1270 innehar upphovsrätten